

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.12.2020թ. թիվ 2011942134 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<29>> 12 2020թ. 7-13 - 16226

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Վահրամ Գրիգորյանի ՄԴ/159570--20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Արարատի մարզի Գեղանիստ գյուղի 12 փողոցի 1/2 տան բնակիչ Վահրամ Գրիգորյանը դիմումով խնդրել է բեկանել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011942134 որոշումը՝ նշելով, որ իրավախախտումը թույլ է տվել ինքնազգացողության վատացման պատճառով:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 84-րդ կետի 7-րդ ենթակետի համաձայն՝ կանգառն արգելվում է 1.17 գծանշմամբ նշված ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների կանգառի կետերից կամ, այդ գծանշման բացակայության դեպքում, ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների կանգառի կամ տաքսիների կայանման տեղերի ցուցիչներից 15 մ մոտ:

Վարույթի ընթացքում պարզվել է, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 12.11.2020թ. ժամը 13:19-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Սևակ-Դրո փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների կանգառի

կետի տարածքում՝ ժամը 13:18:39-րդ վայրկյանից մինչև 13:19:41-րդ վայրկյանը, որի տևողությունն է 62 վայրկյան:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 39-րդ մասի համաձայն՝ սույն հոդվածի 21-րդ և 25-րդ մասերով (միայն կանգառ կատարելու մասով) նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ կանգառը կատարվել է **միայն ուղևորների նստելու կամ իջնելու նպատակով, չի գերազանցել մեկ րոպե ժամանակահատվածը, և դրա հետևանքով երթևեկության մյուս մասնակիցների համար խոչընդոտ կամ վթարային իրադրություն առաջացնելու ակնհայտ վտանգ չի ստեղծվել:**

Տեսանյութը փաստում է, որ կանգառը չի կատարվել միայն ուղևոր նստելու և իջնելու նպատակով, գերազանցվել է մեկ րոպեն: Դիմումատուի կողմից խախտվել են վերը նշված նորմերի պահանջները, հետևաբար վիճարկվող որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Այսպիսով, վարույթի ընթացքում հիմնավորվել է, որ դիմումատուի արարքում առկա է Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 25-րդ մասի գանցակազմը, ուստի վերը նշված որոշումը ենթակա է կատարման:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի 43-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ **բացառապես տվյալ անձի միջոցով**, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

Վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել դիմումատուի կողմից ճանապարհային երթևեկության կանոնի խախտումը ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը, ապացույցների ոչ բավարար լինելու պատճառով:

Ինչ վերաբերվում է իրավախախտման հատկանիշները 7-օրյա ժամկետում պարզելու դիմումատուի պնդմանը, ապա «Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին» օրենքի 5-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական վարույթը բաղկացած է իրավախախտման հատկանիշների պարզման և վարչական ակտի ընդունման փուլերից:

Նույն օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ իրավախախտման հատկանիշները պարզվում են 15 աշխատանքային օրում, նույն հոդվածի 7-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարույթ իրականացնող մարմինը վարչական ակտը պարտավոր է ընդունել իրավախախտման հատկանիշները պարզելուց հետո՝ 2 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

Այսինքն վարույթ իրականացնող մարմինը վարչական տույժ նշանակելու մասին որոշումը կարող է ընդունել 17 աշխատանքային օրվա ընթացքում:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված իրավախախտումն արձանագրվել է 12.11.2020թ. իսկ վարչական ակտը կայացվել է 01.12.2020թ.՝ այսինքն վերը նշված օրենքով սահմանված ժամկետում:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 01.12.2020թ. թիվ 2011942134 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Վահրամ Գրիգորյանին:

Ե. Կարապետյան

Կատարող՝ Ս. Մարգարյան
Հեռ.՝ 060-83-84-02